Arv

Rumænien

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Fælles testamenter og arvepagter er forbudt efter rumænsk ret.

Et testamente kan være et autentisk testamente eller et holografisk testamente.

Et **holografisk testamente** er skriftligt, dateret og underskrevet af testator, og inden bobehandlingen indledes, forelægges det for en notar for at blive behørigt stemplet og legaliseret.

Bobehandling efter et autentisk testamente foretages af en notar eller en anden person med offentlig myndighed. Testator dikterer testamentet til notaren, der nedskriver det og derefter oplæser det, idet han/hun nævner disse formaliteter. Hvis testator allerede har udfærdiget testamentet, oplæses det af notaren, og efter oplæsningen erklærer testator, at det er udtryk for hans/hendes sidste vilje. Testamentet underskrives af testator, mens bekræftelseserklæringen underskrives af notaren. Testator kan bistås af et eller to vidner ved bekræftelsen.

Privilegerede testamenter, der udfærdiges i særlige situationer af bestemte embedsmænd i overværelse af to vidner, har samme beviskraft som et autentisk dokument.

Når der testamenteres pengebeløb til bestemte institutioner, skal de formkrav, som er fastsat i de særlige bestemmelser, der gælder for disse institutioner, være opfyldt.

Testamentet **indeholder** bestemmelser om udpegelse af den (in)direkte legatar, fordeling, arveløshed, indsættelse af eksekutorer, boafgifter, ophævelse af legater osv.

Bestemmelserne vedrørende udlægningen af afdødes bo/aktiver kaldes for legater. **Legater** er universelle eller omfattet af bestemmelser om universalarv /særarv. **Universelle legater** vedrører rettigheder til hele arven, **mens universalarv** giver ret til en del af arven.

Se artikel 1034 ff. i den rumænske civile lovbog.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Den notar, der bekræfter testamentet, skal registrere det i det **nationale notarregister for dokumentation af gaver (*Registrul naţional notarial de evidenţă a liberalităţilor* — RNNEL)**, hvor donationer også registreres.

Se artikel 1046 i den civile lovbog, artikel 162 i lov nr. 36/1995 om offentlige notarer og notaraktiviteter, genudgivet udgave.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Tvangsarv er den del af arven, som tvangsarvinger (overlevende ægtefælle, slægtninge i nedstigende linje og privilegerede slægtninge i opstigende linje — afdødes forældre) har ret til, selv imod afdødes ønske. Tvangsarven til de enkelte tvangsarvinger udgør halvdelen af den andel, som de ville være berettiget til som legale arvinger, hvis testamentet ikke indeholdt bestemmelser om gaver eller arveløshed.

Se artikel 1086 ff. i den rumænske civile lovbog.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Arven tilfalder de legale arvinger, dvs. den overlevende ægtefælle og afdødes slægtninge i følgende rækkefølge:

slægtninge i nedstigende linje — arvinger i første klasse

slægtninge i opstigende linje og privilegerede slægtninge i sidelinje — arvinger i anden klasse

almindelige slægtninge i opstigende linje — arvinger i tredje klasse

almindelige slægtninge i sidelinje — arvinger i fjerde klasse.

Slægtninge i nedstigende linje og slægtninge i opstigende linje er arveberettigede, uanset deres slægtskabsgrad med afdøde, mens slægtninge i sidelinje er arveberettigede indtil fjerde klasse.

Kun slægtninge i nedstigende linje af afdødes børn og slægtninge i nedstigende linje af afdødes søskende kan få del i arven gennem retten til repræsentation. Når der er tale om repræsentation, fordeles arven mellem de to sider af familien. Hvis den ene side har mere end en gren, foretager man en opdeling inden for linjen, hvor det tildelte arvelod fordeles ligeligt.

Den **overlevende ægtefælle** modtager en del af arven på lige fod med eventuelle legale arvinger efter følgende fordelingsnøgle:

en fjerdedel af boet, hvis den resterende del tilfalder slægtninge i nedstigende linje

en tredjedel af boet, hvis den resterende del tilfalder privilegerede slægtninge i opstigende linje og privilegerede slægtninge i sidelinje

halvdelen af boet, hvis den resterende del af boet tilfalder privilegerede slægtninge i opstigende linje eller privilegerede slægtninge i sidelinje

tre fjerdedele af boet, hvis den resterende del af boet tilfalder almindelige slægtninge i opstigende linje eller almindelige slægtninge i sidelinje.

Den overlevende ægtefælle har ret til at blive boende i ægteparrets fælles hjem og kan ligeledes arve indboet samt almindelige husholdningsapparater.

Slægtninge i nedstigende linje, børn af afdøde og deres direkte slægtninge i nedstigende linje udelukker alle andre typer af arvinger og er arveberettigede i henhold til slægtskabsgraden. Hvis den overlevende ægtefælle skal arve, modtager slægtninge i nedstigende linje tilsammen tre fjerdedele af arven.

Privilegerede slægtninge i opstigende linje er afdødes forældre, og deres arv deles ligeligt imellem dem.

Privilegerede slægtninge i sidelinje er afdødes søskende og deres slægtninge i nedstigende linje indtil fjerde klasse.

Hvis den overlevende ægtefælle får del i arven på lige fod med både privilegerede slægtninge i opstigende linje og privilegerede slægtninge i sidelinje, modtager arvinger i anden klasse to tredjedele. Arvinger i anden klasse modtager halvdelen, hvis der er privilegerede slægtninge i opstigende linje eller privilegerede slægtninge i sidelinje, men ikke begge dele.

Arven til privilegerede slægtninge i opstigende linje og privilegerede slægtninge i sidelinje deles imellem dem efter antallet af privilegerede slægtninge i opstigende linje. Hvis der er en enkelt forælder, modtager denne en fjerdedel, mens privilegerede slægtninge i sidelinje er berettiget til tre fjerdedele. Hvis der er to forældre, modtager de tilsammen halvdelen, mens privilegerede slægtninge i sidelinje er berettiget til den resterende halvdel.

Arven til privilegerede slægtninge i sidelinje deles ligeligt imellem dem eller mellem de to sider af familien, hvis de får del i arven gennem retten til repræsentation. Når der er tale om forskellige slægtninge i sidelinje, deles arven ligeligt mellem den mødrene og den fædrene side i overensstemmelse med ovenstående regler. Slægtninge i sidelinje, der er i familie med afdøde på begge sider, modtager akkumulerede arveandele.
Hvis der ikke er nogen arvinger, er **arven forladt** og tilfalder den kommune, landsby eller by, hvor boet befinder sig på tidspunktet for udlægningen.
Se artikel 970-983 og artikel 1135-1140 i den civile lovbog.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

De kompetente organer for arveprocedurer under den frivillige retspleje er civilretlige notarer, mens retter i første instans (*Judecătorie*) er kompetente i kontradiktoriske arveprocedurer.
Arvingen eller en anden interesseret person kan indbringe sagen direkte for retten efter at have indgivet en notarialattest vedrørende verificering i arveregistret.
Se artikel 103 ff. i lov nr. 36/1995, artikel 193 i den civile retsplejelov.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

En arving vedgår arven, når vedkommende udtrykkeligt påtager sig titlen som/egenskaben af arving. Vedgåelsen er stiltiende, når det sker gennem et dokument/en handling, som man udelukkende kan udføre i egenskab af arving (artikel 1108 i den civile lovbog).
Erklæringen om afståelse fra arven foretages over for en civilretlig notar eller hos en diplomatisk repræsentation eller et rumænsk konsulat (artikel 1120, stk. 2, i den civile lovbog).
Alle notarialdokumenter, der henviser til vedgåelse af eller afståelse fra arv, registreres i det nationale notarregister for dokumentation af arvebestemmelser (Registrul *naţional notarial de evidenţă a opţiunilor succesorale* — RNNEOS).

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Se punkt 5.2.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Se punkt 5.2.
Efter at have indledt bobehandlingen reduceres arveandelene med de gaver, der fjernes fra boet, på foranledning af tvangsarvinger og tvangsarvingers efterfølgere eller ikkesikrede kreditorer. Hvis der er flere tvangsarvinger, gælder reduktionen udelukkende inden for grænserne af den tvangsarv, der tilfalder ansøgeren, og begunstiger kun denne. Reduktionen medfører, at legaterne ophæves, eller at donationer annulleres.
Se artikel 1092-1097 i den civile lovbog.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Bobehandlingen ved notaren indledes efter anmodning. Anmodningen registreres i notarens arveregister, når arven er registreret i arveregistret ved kammeret for civilretlige notarer. Den pågældende notar verificerer sin territoriale jurisdiktion og indkalder de arveberettigede. Hvis der er skrevet testamente, indkaldes legataren, eksekutor af testamentet, juridiske repræsentanter for umyndige arvinger, tilsynsorganer (i givet fald), repræsentanter for de offentlige myndigheder (hvis der er tale om en forladt arv). Notaren verificerer, at arvingerne og legatarerne er arveberettigede og fastslår omfanget af deres rettigheder og sammensætningen af boet efter afdøde.
Antallet af arvinger og/eller legatarer samt deres status fastslås ved hjælp af dokumenter om civilstand og testamentet og med bistand fra vidner. Adkomsten til aktiver bevises gennem officielle dokumenter/andre former for bevis, som anerkendes efter loven.
Se artikel 103-120 i lov nr. 36/1995, genudgivet udgave.
Arvingerne/andre interesserede personer kan indbringe sagen direkte for den kompetente domstol efter at have indgivet en notarialattest vedrørende verificering i arveregistret. Retligt skifte kan ske ved en aftale mellem parterne. Alternativt skal retten fastslå, hvilke aktiver, arvestatus, tilgodehavender, gæld og forpligtelser der er tale om. Retten kan afsige kendelse om begrænsning af uforholdsmæssigt store gaver og donationer. Fordeling af aktiverne i naturalier foretages ved at danne arvelodder eller ved at overdrage et aktiv til en af arvingerne, på betingelse af at skyldige beløb udbetales til de øvrige arvinger. Retten kan kræve ejendommen solgt med parternes samtykke eller gennem en foged på en offentlig auktion. Retten afsiger en kendelse, og de beløb, som en af arvingerne har deponeret til de øvrige, og udbyttet af salget fordeles af retten.
Se artikel 110 i lov nr. 36/1995 og artikel 193, stk. 3, i den civile retsplejelov.
Notaren kan herefter **afvikle boet** med alle arvingers samtykke og inddrive tilgodehavender, betale gæld og sælge løsøre samt udlægge bestemte legater.
I den obligatoriske indledende fase udsteder notaren **et bevis for afvikling af boet**, der indeholder en opgørelse af boet (tilgodehavender og gæld), oplysninger om arvingerne og deres respektive andele samt arvingernes samtykke vedrørende metoden til afvikling af boet, udpegelsen af en kurator og fristen for afslutningen.
Kuratoren inddriver udestående tilgodehavender i boet, betaler gælden og sælger aktiverne. Kuratoren forelægger en rapport for den udpegede notar med en fortegnelse over de udførte transaktioner med henblik på at inddrive udestående gæld og metoden til afvikling af gælden. Når proceduren er afsluttet, udsteder notaren **et arvebevis**, og nettoprovenuet af afviklingen angives i boet.
Se artikel 121-134 i lov nr. 36/1995 og artikel 1114 i den civile lovbog.
Boskiftet mellem arvingerne foretages efter udstedelsen af arvebeviset. Boskiftet kan være frivilligt. Den overlevende ægtefælle og afdødes slægtninge i nedstigende linje, som er berettiget til legal arv, skal indberette donationer for at bringe de bortdonerede aktiver tilbage til boet, uden at disse er fritaget for indberetning.

Betaling af gæld. Undtagelser fra den lovbestemte deling af gæld i boet

Universalarvinger og arvinger, der er omfattet af bestemmelser om universalarv, skal bidrage til betalingen af boets gæld og forpligtelser i henhold til deres respektive andel.
Arvingernes personlige kreditorer og eventuelle interesserede parter kan anmode om skifte af boet eller benytte deres ret til at være til stede ved det frivillige boskifte eller intervenere i boskiftet. Kreditorernes krav er registreret i det nationale notarregister til dokumentation af fysiske personers kreditorer og registret over indsigelser mod fordeling af arv (*Registrul naţional notarial de evidenţă a creditorilor persoanelor fizice şi a opoziţiilor la efectuarea partajului succesoral* — RNNEC).
En universalarving/arving, der er omfattet af reglerne om universalarv, som har betalt en uforholdsmæssigt stor andel af den fælles gæld, har regresret over for de øvrige arvinger, men kun vedrørende den del af den fælles gæld, som vedrører hver af arvingerne, selv om den er indføjet i kreditorernes rettigheder.

Fordeling af aktiver tilhørende slægtninge i opstigende linje

Slægtninge i opstigende linje kan dele deres aktiver mellem slægtninge i nedstigende linje ved donation eller testamente. Hvis ikke alle aktiver i boet er medtaget, deles de ikke medtagede aktiver efter loven.
Se artikel 669-686 og artikel 1143-1163 i den civile lovbog.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

En person kan arve, hvis han eller hun lever på tidspunktet for indledningen af bobehandlingen og/eller er berettiget til at modtage gaver, er berettiget til arv, ikke er uværdig til at modtage den, og vedkommende ikke er gjort arveløs.

En person, der udpeges til at modtage en arv, kan vedgå/frasige sig arven. Legataren, som er den legale arving, kan gøre begge dele. Hvis testamentet viser, at afdøde, selv om tvangsarven er uberørt, ønskede at nedsætte andelen på grund af den legale arving, kan sidstnævnte kun optræde som legatar.

Se artikel 957-963, 987, 989, 993, 1074-1076, 1100 og 1102 i den civile lovbog.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja, se punkt 6.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Anmodningen om registrering i matrikelregistret ledsages af originaldokumentet/en notarielt bekræftet kopi af dette og, hvis der er tale om en domstolsafgørelse, en bekræftet kopi med påtegningen "endelig". Registreringen afsluttes med et registreringsbevis udstedt af matrikelregistret, hvis dokumentet opfylder en række formelle krav: identifikation af den pågældende part og af den faste ejendom, eksistensen af en notarielt bekræftet oversættelse (hvis der er tale om et autentisk notarielt dokument, skal det være udstedt af en rumænsk notar), eksistensen af udskrifter af matrikelregistret, betaling af gebyret osv. Den første registrering af den faste ejendom i matrikelregistrets integrerede informationssystem kan også ske på grundlag af arvebeviset og matrikeloplysningerne.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Frivillig indsættelse

Testator kan indsætte en eller flere personer som eksekutor af testamentet. Eksekutoren bestyrer boet i op til to år efter indledningen af bobehandlingen. Denne periode kan forlænges ved en domstolsafgørelse.

Obligatorisk indsættelse

Hvis debitor dør, inden en retshåndhævende embedsmand udpeges, kan tvangsfuldbyrdelse ikke iværksættes. Hvis debitor dør efter indledningen af proceduren, kan den ikke videreføres, før arven er vedgået, eller der er udpeget en kurator/særlig arvekurator. Hvis kreditor eller den retshåndhævende embedsmand bliver opmærksom på, at debitor er død, er førstnævnte forpligtet til at anmode den kompetente civilretlige notar på afdødes seneste bopæl om at indføre det i det særlige register for indledning af tvangsfuldbyrdelse og udstede en attest. Denne attest skal angive, hvorvidt boet er afviklet, og hvis dette er tilfældet, skal den indeholde en liste over arvingerne og ligeledes angive, hvorvidt der blev udpeget en kurator frem til vedgåelsen af arven.

Hvis der er risiko for, at aktiverne sælges, mistes, udskiftes/ødelægges, anbringer notaren aktiverne under segl eller overdrager dem til en depositar.

Indtil arven er vedgået, eller hvis arvingen er ukendt, kan notaren udpege en særlig arvekurator *for at beskytte den potentielle arvings rettigheder*.

Se artikel 686 i den civile retsplejelov, artikel 1117, stk. 3, artikel 1136 og artikel 1077-1085 i den civile lovbog.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Eksekutor for testamentet, kurator, en legal arving/arving indsat i et testamente, udpeget depositar/kurator (se punkt 9.1).

En kurator, som udfører sine opgaver under tilsyn af notaren, kan være udpeget af afdøde, arvingerne eller af retten.

Se artikel 124 i lov nr. 36/1995, artikel 1117, stk. 3, og artikel 1136 i den civile lovbog.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Se punkt 9.1.

Eksekutor af testamentet besegler det, udarbejder fortegnelsen over aktiver i boet, anmoder retten om at godkende salget af aktiverne, betaler boets gæld og inddriver boets tilgodehavender.

Se artikel 1077-1085 i den civile lovbog, artikel 103-134 i lov nr. 36/1995.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Notaren udarbejder begrundede **konklusioner** og udsteder den endelige konklusion efter endt bobehandling, der anvendes som grundlag for arve-/legatarbeviset.

I **arvebeviset** angives den metode, som skal benyttes til at fastslå rettighedernes omfang, og det fungerer som bevis for arvingernes status og ejendomsrettigheder. Notaren kan udstede en **attest om arvingernes status**, hvori angives antallet, indholdet og omfanget af rettighederne, men ikke boet. Hvis der ikke er nogen arvinger, betragtes arven som forladt, og der udstedes en **attest om forladt arv**.

Notaren kan genoptage proceduren for at færdiggøre notarkonklusionen med de udeladte aktiver og udsteder et **tillæg til arvebeviset**.

Personer, der mener at have lidt tab, kan anmode retten om ophævelse af beviset og om at fastslå deres rettigheder. **I tilfælde af ophævelse udsteder notaren et nyt arvebevis baseret på rettens endelige afgørelse**. De berørte personer kan også henvende sig til notaren med henblik på udarbejdelse af et officielt bekræftet dokument, hvorved det bevidnes, at tvisten er blevet bilagt i mindelighed. I så fald udstedes et nyt arvebevis. Indtil en mindelig bilæggelse af tvisten ved udarbejdelse af et notarialdokument eller indtil arvebeviset er blevet annulleret ved en retsafgørelse, tjener dette som bevis for den pågældendes status som legal arving/testamentsarving samt som bevis for, at arvingerne har ejendomsretten til de aktiver, der indgår i boet, afhængigt af den arvelod, der tilfalder hver af dem.

Ved en **arveanmodning** kan universalarvinger/arvinger, der er omfattet af reglerne om universalarv, til enhver tid blive anerkendt i denne egenskab over for indehavere af aktiver fra boet uden ejendomsrettigheder.

Ved en kontradiktorisk bobehandling udsteder retten konklusioner og afgørelser. Afgørelsen om boskifte har retsstiftende virkning og kan fuldbyrdes, når den er endelig.

Se artikel 1130-1134 og artikel 1635-1639 i den civile lovbog samt artikel 113-120 ff. i lov nr. 36/1995.

Denne webside er en del af Dit Europa.

Vi vil gerne have din feedback om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 06/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.